

Jeg husker godt de rundene hos Per Fossheim - en interessant og imponerende kar på mange vis! Jeg var der minst tre ganger - siste gang mest for å spille sammen ned ham, og forsøke å få klarhet i springdansrytmen.

Men som han sjøl sa hadde springdansmelodiene han husket etter faren sin bare blitt brukt som masurka i hans tid. Men han så for seg både musikken og springdansen de "gamle" hadde danset i hans barndom. Også foreldrene hans kunne dette.

Jeg er enig i at den springdansen etter P.F. som som er lagt ved som lydfil i bakgrunnsmateriale her utføres som masurka. Men han var ikke fornøyd med dette og særlig på en annen springdans - der han gjør et par-tre innspillinger etter hverandre - finner han dels tilbake til det rytmiske bildet han husket, og ønsket å gjenskape (uten å klare det helt konsekvent). Men det han fikk til, og også forklarte teoretisk, var utvilsomt bildet med lengst ener og kortest treer. (men han overdrev det ikke, slik en ofte hører slik rytme tolket i dag). Dette ble enda klarere da han gikk noen grunnsteg i dansen. Men forma og detaljene i dansen påsto han å ha glømt da filmopptak kom på prat.

Jeg har vel også skrevet noe om dette med rytmeprinsipper i Slåtter for vanlig fele (Feleverket), bd 4, Hedmark (faren til Per Fossheim var fra Ullern i Sør-Odal), som også har med et par glimt fra områdene dere jobber med.

Oslo 2. jan. 2011
Olav Sæta